

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς κ.κ.
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς κ.κ. ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

27-ὁδὸς Πανεπιστημίου-27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ
τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου
γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς
ὀκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν

Κ' ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν
ἐπιστρέφονται. Ἐνυπόγραφα
καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν
τῆς ἀποστολέως δὲν εἶναι
δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα
εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἐκθεσις τῆς Χαλκίδος. Ἡ νέα Ἰταλὶς συγγραφεὺς Neera (ὕπὸ κ.
Ἑλένης Γεωργιάδου.—Τὸ Νέον Συμβόλιον.—Τὸ Λίκνον Γ'. Ἡ Δημοκ-
ρατία τῶν μελισσῶν Δ'. Ἐπιθυμία (κατὰ τον SchillerSerenata). Ἀλληγορα
ία. Συναγαί. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς (ὕπὸ δὸς Μιρίας Ζερδουδάκη).

Ἡ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Εἶναι ἀρκετὸς καιρὸς ἀφότου ἐλυκλοφόρησε μία ἔντυπος
ἐγκύκλιος τῶν κυριῶν τῆς Χαλκίδος, αἱ ὁποῖαι ἀνήγγελλαν
τὰ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐγκαίνια γυναικείας ἐκθέσεως
εἰς τὴν πόλιν των.

Τὸ Ἀγρίνιον μὲ μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ δραστηρίας κυρίας
καὶ μὲ μίαν ἰδέαν πολὺ πρακτικὴν εἶχε πρὸ τετραετίας πε-
ρίπου τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως ἐκθέσεως γυναικείων
ἐργαχείρων. Αἱ Ἀγρινιώτιδες κυρίαι εἶχον τότε ἐκπλήξει
τὸν κόσμον τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν Ἐκθεσίν των, καὶ εἰάν
ἔλειπαν μερικὰ ἐπεισόδια, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εὐθύνοντο διόλου
αἱ καλὰ καὶ πρακτικαὶ κυρίαι τῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως, βε-
βαίως ἡ Ἐκθεσις των ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῆ ὡς τελείως ἐ-
πιτυχούσα.

Ὅπως δὴποτε ἠνοιζαν τὸν δρόμον καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐ-
παρχίας, εἰς τὰς ὁποίας εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς
συστάσεως τοῦ Συλλόγου των ἔσπευσαν νὰ καταρτίσουν ἐ-
πιτροπὰς, αἱ ὁποῖαι εἰργάσθησαν μὲ ἴσον ζῆλον διὰ τὴν ἐ-
πιτυχίαν τῆς πρώτης ἐκθέσεως.

Σήμερον αἱ κυρίαι τῆς Χαλκίδος ἀκολουθοῦν τὸ παρά-
δειγμα τῶν κυριῶν τοῦ Ἀγρινίου καὶ συντρεχόμεναι καὶ ἀπὸ
τοὺς ἀνδρας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν τέλει κατορθοῦν τὴν διοργάνω-
σιν τῆς Ἐκθέσεως των καὶ λαμβάνουν τὴν θέσιν των εἰς
τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικείας προόδου ἐν Ἑλλάδι.

Διότι ἀναντηρήτως εἶναι σημεῖον μεγάλης προόδου ἡ σύγ-
χρονως ἀφύπνισις ὄλων τῶν Ἑλληνίδων καὶ ἡ δράσις των ἢ

ὁμόθυμος εἰς κάθε κλάδον καὶ εἰς κάθε σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον
ἡ γυνὴ δύναται νὰ δράσῃ ἐπιτυχῶς. Καὶ εἶναι ἀκόμη σημεῖον
πολὺ παρήγορον ὅτι ἐν γένει τὰ γυναικεῖα πνεύματα ἐστρά-
φησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μίαν ὁδὸν πρακτικότητος καὶ ἐπικαι-
ρότητος, ἢ ὁποῖα δὲν εἴμπορεῖ παρὰ ἄριστα νὰ ἐπιφέρῃ ἀ-
ποτελέσματα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ γυναικείου ζητήματος ἐν
Ἑλλάδι. Τὰ ἔκτροπα καὶ τὰ ἀνόητα καὶ τὰ ἄσκοπα, αἱ
πολλαὶ ἰδεολογίαι καὶ οἱ ρομαντισμοὶ καὶ αἱ μελετώμεναι
ποτε γυναικεῖαι ἀκαδημαῖαι ἐναυάγησαν φυσικὰ καὶ ἡ γυ-
ναικεῖα κινήσις καὶ δράσις εἰσῆχθη εἰς μίαν ὀριστικὴν πλῆον
καὶ κανονικὴν τροχίαν, καὶ βραίνει ἕνα δρόμον διαγραφέντα
ὑπὸ τῶν ἀνγκῶν τοῦ τόπου καὶ τῶν γυναικείων πληθυσμῶν,
οἱ ὁποῖοι μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐμαραίνοντο καὶ ἐφθιναν
κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἕνα ἀσφυκτικὸν κύκλον τῆς μηχανι-
κῆς μόνον κινήσεως τῶν οἰκιακῶν ἀποκλειστικῶς ἔργων.

Ἡ Ἐκθεσις τῆς Χαλκίδος, ὡς καὶ ἡ Ἐκθεσις τοῦ Ἀγρι-
νίου, θὰ παρουσιάσῃ τὰς προόδους τῆς ἐν Ἑλλάδι γυναι-
κείας χειροτεχνίας καὶ αἱ πλέον πολιτισμέναι πόλεις μὲ τὰ
στοιχεῖα τῆς τελειοποιήσεως καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῆς γυ-
ναικείας βιομηχανίας θὰ μεταγγίσουν δόσιν τέχνης καὶ
κλασισθησίας εἰς τὰς πλέον ὀπισθοδρομικάς, εἰς τὰς πολί-
χνας καὶ τὰ χωρία, ὅπου ἡ μακροβελονία καὶ ὁ καμβὰς μὲ
γαλανὰ τριαντάφυλλα καὶ κίτρινες παπαρούνες ἀποτελοῦν
τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ μέγα τῆς αἰσθητικῆς καὶ τοῦ σχολείου
καὶ τοῦ οἴκου. Τὰ χωρία πάλιν, ὅσα ἔμειναν ἀγνὰ καὶ ἀνε-
πηρέαστα ἀπὸ τὰ χρωματιστὰ ὄργια τῶν παντουφλῶν καὶ
τῶν προσκεφαλαίων μὲ μαλλιά καὶ μὲ τσοχάκια τῆς πρώτης
δημοτικῆς παιδείσεως, θὰ φέρουν τοὺς θαυμασίους συνδυα-
σμοὺς τῶν χρωματισμῶν τῆς σιγούνας καὶ τῆς μπόλιας, μὲ
τὴν βελονίαν τὴν δαιδαλώδη καὶ τὴν λεπτεπίλεπτον καὶ
μὲ τὴν ἀρμονικὴν παράταξιν τῶν γραμμῶν καὶ τῶν καμπυ-
λῶν, ἢ ὁποῖα μεταβάλλει συχνὰ τὸ χωρικὸν χονδροειδὲς ὑπο-

κάμισον εις έργον τέχνης, εφάμιλλον προς τὰ άραβουργημένα και τὰ μυκανδρικώς στολισμένα άρχαία άγγεια.

Σήμερον μάλλιστα όπου τὸ κέντημα βασιλεύει παντού, τὸ κέντημα τὸ χρωματιστόν και τὸ χρυσοστολιμμένο, τὸ κέντημα με μαργαριτάρια και λίθους ψευδεις ἢ ἀληθινούς, σήμεραν όπου τὸ φόρμα τὸ γυναικείον ἀναζητεῖται εις τὰ άρχαία τῶν Βυζαντινῶν συρμῶν και όπου ἐπικηλθεν όριστικώς ἡ στόφα τῶν παλαιῶν χρόνων, ἡ όποια ἔμενε με τὴν δίπλα της, όσον κειρόν και ἂν τὴν εἶχε φορέσει ἢ προμάμη, ἀπὸ τὴν όποιαν τὴν εἶχε κληρονομήσει ἢ ἔργον, σήμεραν μία γυναικεία "Εκθεσις "Ελληνική ἤμπορεῖ νὰ γίνη άφορμὴ εις ἀνάπτυξιν βιομηχανίας ἀποκλειστικώς γυναικείας, ἀπὸ τὴν όποιαν πολλὰ ἔχει νὰ κερδίσει και ἡ "Ελληνίς και ὁ τόπος μας.

Αἱ κυρίαι τῆς Χαλκίδος, αἱ όποια εἶναι καθ' ὅλα ἄξια νὰ φέρουν εις πέρας τὸ ὠραῖον ἔργον των,—ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς κ. Εἰρήνης Οἰκονομίδου, τὸ όποῖον εἶδομεν νὰ φέρεται μεταξύ τῶν πρωταγωνιστριῶν, και ἡ όποια διακρίνεται μεταξύ τῶν ὀλίγων ἀληθῶς ἀνεπτυγμένων γυναικῶν, ἂς ἔχει νὰ ἐπιδείξει ἢ "Ελλάς,—αἱ κυρίαι τῆς Εὐβοϊκῆς πρωτεύουσος ἂς δεχθοῦν τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας και τὰς καλὰς εὐχὰς μας, ὅπως τὸ ἔργον των εὐδοκηθήσῃ, ἐν ἀναλογία και πρὸς τὸ ἐπιδικώμενον ἀποτέλεσμα και πρὸς τοὺς κόπους και τὰς θυσίας, εις ἂς ὑπεβλήθησαν πρὸς πραγματοποίησιν αὐτοῦ.

NEERA

Ἡ Ἰταλικὴ μυθιστοριογραφία πλουτίζεται ἡμέρα τῆ ἡμέρα με νέα γυναικεία ὀνόματα. Μετὰ τὴν Ματθίλδην Σιράκου, ἡ όποια ὀνομάσθη ἢ Σάνδ τῆς Ἰταλίας και ἡ όποια διακρίνεται μεταξύ τῶν διασημοτέρων Ἰταλῶν συγγραφέων, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀνεδείχθη και ἄλλη συγγραφεὺς ἰσχυρὰς πρωτοτυπίας ἢ Neera.

Ἡ νέα συγγραφεὺς τελευταίως ἔγινε τόσον γνωστὴ εις τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον, ὥστε εις μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας Revue Bleue τῶν Παρισίων ὁ Jvan Strannik ἀφιερῶν ὀλόκληρον κριτικὸν ἄρθρον ὑπὲρ αὐτῆς.

«Ἡ Ἰταλικὴ φιλολογία, λέγει ὁ Στράνικ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη φαίνεται ἐπανθοῦσα εις τελείαν και ἀπρόβλεπτον ἀναγέννησιν δυνάμεως και γονιμότητος: ἐξ ὧν τῶν Ἰταλῶν συγγραφέων τῆς διαυχοῦς ἀντιλήψεως και διανοίας, ἢ Neera ἢ ἰδιότροπος συγγραφεὺς, ἢ αἰούραστος πολεμιστρια ἔχει ἴσως ἰδιοφυὴν πλέον ἐρτίκιν και ἀρχὰς εὐκολώτερον καθοριζομένης. Ἡ φήμη τῆς ἔφθασε πρὸ κειροῦ ἐκτὸς τῶν ὀρίων τῆς πατρίδος τῆς. Ἐν τούτοις ἢ Neera ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν λεπτὴν τρυφερότητα και τὸν ἄγνόν ἰδεαλισμὸν τοῦ Fogazzaro, ἀπὸ τὴν ἀγρίαν και ρεαλιστικὴν ἀντίληψιν τοῦ Vergya, ἀπὸ τὴν μεθυστικὴν και μεγαλοπρεπή και πομπώδη δυνάμιν τοῦ d'Annunzio. Ἄλλ' ἀδιάφορον. Εἰθὺς ὡς τὴν ἀναγνώσῃ τις ἐλκύεται ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς τὸ κατ' ἔξοχὴν ἀποστολικόν, ἀπὸ τὰς βαρυτάτας πεποιθήσεις τῆς, ἀπὸ τὰς ἀμετατρέπτους ἰδέας τῆς και τὴν μοναδικὴν τέχνην μεθ' ἧς ἐπιλαμβάνεται τῆς μελέτης αὐτῶν...

Ἡ Neera εἶδεν εις ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα μόνον τὴν

γυναικῶν ἀνθρωποῦν και ἀφότου ἤρχισε νὰ γράφῃ μυθιστόρημα δὲν ἀνέλυσε κατὰ βάθος εἰμὴ τὴν ψυχὴν τῶν ἠρώιδων τῆς. Ὁ ἀνδρικός τύπος εις τὸ ἔργον τῆς εἶναι ἁμεταβλήτως δευτερεύων. Ἡ Neera αἰσθανομένη τὸ κενὸν αὐτὸ τῆς τέχνης τῆς προσπαθεῖ νὰ δικαιολογηθῇ, ἰσχυριζομένη ὅτι τὴν φέρει εις τοῦτο αἰσθημα καθαρῶς αἰσθητικόν. Κατ' αὐτὴν ἢ γυναικεία ψυχὴ παρέχει ἔδαφος εὐρύτκτον και ποικίλον εις ψυχολογικὰς μελέτας και χωρὶς δισταγμῶν ἀποφίνεται και καταλήγει εις τὸ συμπέρασμα ὅτι ἢ γυνὴ ἐνδιαφέρει περισσότερο τὴν ψυχολογίαν ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

Θὰ ἦτο ἀνωφελὲς νὰ συζητήσῃ τις τὴν γνώμη τῆς αὐτῆν. Αἱ πεποιθήσεις τῆς εἶναι ἁμετάβλητοι, ἀποτελοῦσαι μέρος αὐτῆς τῆς ψυχῆς τῆς. Δὲν μένει ἄλλο πρὸς νὰ τῆς ἀπειθῆναι τις συγχαρητήρια, διότι γράφει μόνον ἐπὶ θεμάτων, τὰ όποια κατέχει κατὰ βάθος και ἐντὸς τῶν όποιων ζῆ και ἀναπνεύει κατὰ βούλησιν.

Ἐάν ἦδη ἀνακλυθῇ τὸ ἔργον τῆς κερδίζει εις δύναμιν και εις εὐκρίνειαν. Ἄλλη ἀρετὴ τῆς ἀξία ἰδίας μνήμης εἶναι ὅτι εις ἐποχὴν, καθ' ἣν ἄλλαι συγγραφεὺς ἐπιτηδεύονται γνώμας ἀνδρικός, ἢ Neera τηρεῖ τὴν γυναικείαν προσωπικότητά τῆς με ὑπερηφάνειαν και τιμῆν.

Καλλιτεχνικῶς ἢ ἀξία τῆς Neera εἶναι πολὺ ἀνισος. Ὅταν εἶναι ἐμπνευσμένη και ἀπεροφημένη ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς, τότε ἐκφράζεται διαυγέστατα και χρωματίζει τὰ αἰσθηματὰ τῆς με θαυμασίαν δυνάμιν. Ἄλλ' ἢ φροντὶς τοῦ σχήματος, ἢ λατρεία τῆς ἀρμονικῆς φράσεως, ἢ ἀπόλαυσις μιᾶς κομψῆς και ἐπιχαρίτου συνθέσεως τῆς φαίνονται πράγματα δευτερευούσης ἐντελῶς ἀξίας. Δι' αὐτὴν ἢ ἰδέα εἶναι τὸ πᾶν και ἂν ἐνίοτε ἀφίεται νὰ παρασυρθῇ εις περιγραφὰς λεπτολόγους, κάμνει τοῦτο διότι τῆς φίνεται χρήσιμον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἰδέας τῆς και ὄχι ἀπὸ καλλιτεχνικῶν ἔνστικτων.

Ἄλλα ἔργα εἶναι, βεβαίως, ὠραιότερα και ἐντελέστερα ἀπὸ τὸ φιλολογικόν ἔργον τῆς Neera. Καὶ ὅμως ἢ ἰδικὴ τῆς εὐκρίνεια με τὴν παντοῦ ἐπιφανομένην προσπάθειαν τοῦ χρησίμου και τοῦ κλοῦ και με τὴν διαυγὴ ἀπλότητα και ἀφέλειαν τῆς ἐκφράσεως συγκινεῖ, κατακτᾷ και ἐμπνέει μίαν θερμότητα συμπαθείαν ὑπερέραν πολὺ τοῦ ἀπλοῦ θαυμασμοῦ.

Αὐτὰ λέγει περὶ τῆς Neera ὁ κριτικὸς τῆς «Revue Bleue», ὁ όποῖος, πρέπει νὰ σημειωθῇ, εἶναι ἀνὴρ.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ

Ἡ οἰκοδέσποινα στηριζομένη εις τὸν βραχίονα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διηυθύνθη εις τὴν τραπεζαρίαν, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς, ὅστις ὠδήγει τὴν σύζυγον τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς και ἀπὸ τὸν σύζυγον τῆς ὀδηγοῦντα τὴν σύζυγον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς. Ἠκολούθουν κατὰ σειράν οἱ ἄλλοι προσκεκλημένοι με τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀμερικῆς, συνοδεύοντα τὴν γραῖαν Μερμιδῶφ και τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, δίδοντα τὸ χεῖρ εις τὴν Ἐμμαν.

Τέσσαρες πέντε ὑπηρέτριαι, ὄλαι ὠραῖαι και λευκά ἐνδε-

δυμέναι με μικρὰς ἐκ ρόδων ἀνθοδέσμας εις τὸ στήθος ἐσέρβιραν. Μία μικρὰ ὀρχήστρα ἀπὸ κλειδοκύμβαλον, βιολοντσέλο και βιολιά ἐξέτελει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεῦματος ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια.

Ἐτοποθετήθησαν κατὰ σειράν, εις τὰς τιμητικὰς θέσεις οἱ πρῶτοι εἰσελθόντες, οἱ ἄλλοι ὅπως ἔτυχε, πάντοτε ὅμως ἐναλλάξ ἄνδρες και γυναῖκες. Ὁ κ. Λάιν ἀπήγγειλε μίαν σύντομον προσευχὴν και τὸ γεῦμα ἤρχισε. Εἰς τοὺς ἐντοπίους εἶχε κάμει ἐντύπωσιν ἢ ἐκ γυναικῶν ὑπηρεσία, εις μάλλιστα ἐκ τῶν προσκεκλημένων, ἀπὸ τοὺς πρὸ τοῦ γάμου τῆς Ἄννας ὑποψηφίους μνηστῆρας, κατέτρωγε με τὰ βλέμματα μίαν ὠραίαν ξανθὴν κόρην, ἢ όποια ἐσέρβισε τὸ κρασί.

Ἡ γραῖα Μερμιδῶφ εις τὰ ἀριστερὰ τοῦ ἔγγονοῦ τῆς καθημένη ἐσκανδαλίζετο ἀπὸ τὰ βλέμματα τὰ αὐθάδη τοῦ κυρίου ἀξιωματικοῦ, τὸν όποῖον εἶχεν ἀπέναντί τῆς. Νὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ γυναικῶν, ἐπιθύριζεν εις τὸν ἔγγονόν τῆς. Ἀρῆνω ὅτι ἄνθρωποι καθὼς πρέπει δὲν ἐπιτρέπεται τῶρα πλέον νὰ μὴ ἔχουν εις τὸ τραπέζι ἄνδρας ὑπηρέτας. Εἰς τὸ Παρίσι...

Δὲν εὐρισκόμεθα εις τὸ Παρίσι, εἶπεν ὁ νέος ὀλίγον σκοτισμένος. Ἐπειτα ἢ Ἄννα τῆς ἀρέσει νὰ κάμνη ὅ,τι νομίζει αὐτὴ καλλίτερον και ὄχι ὅ,τι κάμνουν οἱ ἄλλοι.

Ἡ συζήτησις θὰ ἐξηκολούθει, ἂν εις τὴν ἀπέναντι πλευρὰν ἢ κατ' ἀρχὴν χαμηλόφωνος ὀμιλία μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν και τοῦ Δούκλ δὲν ἐγενικεύετο, προκαλέσασα τὸ ἐνδιαφέρον ὧλων.

Ἄλλὰ θὰ ἔχετε ἀναμφιβόλως πόλεμον, ἂν στειλετε στόλον και στρατόν...

Ἡ Τουρκία εἶναι ἐξησθενημένη και δὲν θὰ τολμήσῃ... διέκοψεν ὁ νέος ἀξιωματικὸς Κ. στερεώων τὸ μονόκλ του εις τὸ δεξιόν του μᾶτι.

Ἡ Τουρκία προκαλουμένη ἀπὸ μικρὸν κράτος, διέκοψεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς...

Μικρὸν κράτος! εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κάπως προσβληθείς. Καὶ οἱ πικτέρες μας ἦταν μικρότεροι ἀπὸ ἡμᾶς και ὅμως ἠνάγκασαν τὴν Τουρκίαν νὰ ὑποχωρήσῃ.

Και σημειώσατε ὅτι τότε ἦτο ἀκμαία και ὄχι ὅπως εἶναι τῶρα, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς. Οἱ στρατιῶταί τῆς τῶν συνόρων γυμνῶν και ἄσαιοι λιποτακτοῦν καθ' ἡμέραν.

—Ω! οἱ Ἕλληνες θὰ νικήσουν, εἶπεν ἢ Ἄννα. Εἶναι παληκάρια. Ἄν μάλλιστα ἔχομεν πολλοὺς εὐζώνους, βεβαίως οἱ Τούρκοι δὲν θὰ ἤμπορῶσαν νὰ ἀντισταθοῦν εις αὐτούς.

Ἡ ὀμιλία ἐγένετο περισσότερο εις γαλλικὴν γλῶσσιν, διότι οἱ Ἕλληνες προσκεκλημένοι δὲν ὀμίλουν ὄλοι Ἀγγλικά και οἱ ξένοι δὲν ὀμίλουν Ἐλληνικά.

Ἡ κ. Λάιν διέκοψε τὴν Ἄνναν. Ὅχι δὲν πρέπει νὰ γίνη πόλεμος, εἶπεν. Εἶναι φρικῶδες, τρομερόν πρᾶγμα ὁ πόλεμος.

—Αἱ κυρίαι φοβοῦνται τὴν πυρίτιδα, εἶπεν νεαρὸς Ἕλληνας.

Ἡ Κυρία θὰ ἔφευγε χθὲς διὰ Κρήτην διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν συνδρομὴν τῆς εις τοὺς πεθόντας τῶν Χανίων και ὡς ἰατρὸς και ὡς φιλόθρωπος, εἶπεν ὁ Νίκος. Βλέπετε, ὅτι δὲν φοβεῖται τὴν πυρίτιδα.

—Θὰ ἦτο ἄλλως τε φυσικόν, ἀπήντησεν ὁ διευθυντὴς τῆς

Ἀμερικανικῆς Σχολῆς. Θὰ ἦτο δυστύχημα, ἂν αἱ γυναῖκες μας ἠρέσκοντο εις αἰμακτοχυσίας.

Και ὅμως αἱ μητέρες μας ἦσαν πρῶτης τάξεως ἀγωνισταὶ και αἱ Σουλιώτιδες κατέπληξαν τὸν κόσμον ὄλον με τὴν ἀνδριάν των εἶπεν ὁ Ὑπουργός.

Δὲν ἀγαπῶ τὰς ἠρώϊδας ποῦ πετοῦν τὰ παιδιὰ των ἀπὸ τὸν κρημόν, εἶπεν ἢ κ. Λάιν. Δὲν ἔχει ποτέ τὸ δικαίωμα μία μητέρα νὰ ἀφαιρήσῃ τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ τῆς ὑπὸ οἰαυδήποτε πρόσχημα.

Ὅλη ἢ ζωηρότης τῆς ὀμιλίας κατέπεσε μετὰ τὰ τελευταῖα λόγια τῆς κ. Λάιν. Ἐνῶ ὄλοι ἐπερίμεναν ἐκφράσεις θαυμασμοῦ διὰ τὰς γυναικῶν τοῦ χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου, ἢ ξηρὰ φράσις τῆς κ. Λάιν ἐνέβαλεν εις κάποιον στενοχωρίαν και αὐτούς τοὺς οἰκοδέσποτας. Ἡ Ἄννα ἐπενέβη διὰ νὰ σώσῃ τὴν περίστασιν.

Δὲν ἤμποροῦμεν ἡμεῖς, φίλη μου, νὰ ὀμιλῶμεν περὶ τούτων ζητημάτων, διότι δὲν ἐδοκιμάσαμεν ποτέ τι θὰ εἴπῃ δουλεία.

Ἡ δουλεία ἤκμασεν εις τὸν τόπον μας και δὲν νομίζω οἱ μαυροὶ μας νὰ ὑπέφεραν ὀλιγότερον ἀπὸ ὅσα ὑποφέρουν οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Καὶ ὅμως δὲν ἐφόνευαν ἐκεῖναι τὰ παιδιὰ των...

Τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει, κυρία, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Οἱ μαυροὶ σας ὀλίγον διαφέρουν ἀπὸ τὰ κτήνη ἐνῶ.

Ὁ κ. Δούκλ ἔθεσε τέρμα εις τὴν ὀμιλίαν, φέρων λευκὴν πρόποσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως ὧλων τῶν δούλων, ἀνεξαρτήτως ἐθνισμοῦ και θρησκείας. «Και πίνων ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων, προσέθεκε: πίνω, κύριοι, εις ὑγείαν ὧλων τῶν γενναίων Ἑλλήνων, οἱ όποιοι ἀγωνίζονται πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῶν ἀδελφῶν των. Τὰ ποτήρια συνεκρούσθησαν. ἢ δι' ὀλίγον ἐπελθοῦσα ψυχρότης διεσκεδάσθη ἀμέσως. Ὁ Ὑπουργὸς ἔφερεν ἄλλην πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, τοῦ μόνου, εἶπεν, ὅστις ἐννόησε τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν και δι' αὐτῆς προήχθη εις τὸν πρῶτον λαόν τοῦ κόσμου.

Ἡ Ἄννα ἔπειτα ἔφερε πρόποσιν ὑπὲρ τῶν γυναικῶν τῆς Ἐλλάδος, αἱ όποια, εἶπεν, ἔδωκαν τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν τόσον φανερά δείγματα τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων των...

Και ἐνῶ αἱ προπόσεις διεδέχοντο ἢ μία τὴν ἄλλη, εις τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης ἢ Ἐμμαν ἀντήλλαξε πύρινα βλέμματα με τὸν ἀντικρυνόν τῆς ἀξιωματικόν. Ἀφότου ἤρχισε τὸ γεῦμα οὔτε αὐτή, οὔτε ἢ μητέρα τῆς ἐπρόσεξαν εις τὰ λεγόμενα. Αὐτὴ ἐθάύμαζε τὸν ἀξιωματικὸν με τὸν μόνυelon και προσεπάθει με κάθε τρόπον νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν του, ἐνῶ ἢ μητέρα τῆς κατέστρωνε νέον σχέδιον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς.

Ἡ γραῖα Μερμιδῶφ εἶχεν ἀντιληφθῇ, εὐθὺς ὡς ἐκάθησαν εις τὸ τραπέζι, ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς ἐκεῖνος εἶχεν ἐλκύσει ἰδικιτέρως τὴν κόρην τῆς, εὐθὺς δὲ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἔγγονόν τῆς.

Ὅταν ἔμαθε ποῖος ἦτο, ἤρχισε νὰ στενοχωρήται. Δὲν θὰ ἔχωμεν πάλιν, ἐσκέπτετο, κανένα καινούργιο ἔρωτα χωρὶς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Τὶ ἀνόητη ποῦ εἶναι ἢ κόρη μου! ἔλεγε μέσα τῆς. Ἄντὶ νὰ κυττάξῃ νὰ ἀρέσῃ εις κανέναν ἀπὸ τοὺς ξένους αὐτούς, ποῦ και χρήματα ἔχουν και καλοὶ ἄν-

δρες ἔχουν, εἶπεν ὁ Νίκος. Βλέπετε, ὅτι δὲν φοβεῖται τὴν πυρίτιδα.

—Ἡ Κυρία θὰ ἔφευγε χθὲς διὰ Κρήτην διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν συνδρομὴν τῆς εις τοὺς πεθόντας τῶν Χανίων και ὡς ἰατρὸς και ὡς φιλόθρωπος, εἶπεν ὁ Νίκος. Βλέπετε, ὅτι δὲν φοβεῖται τὴν πυρίτιδα.

—Θὰ ἦτο ἄλλως τε φυσικόν, ἀπήντησεν ὁ διευθυντὴς τῆς

θρωποι είναι και προίκα δέν ζητούν, έβαλε εις τὸ μάτι αὐτὸν τὸν ἀπένταρον.

Καί ὅσον τὴν ἐβλεπε νὰ χαριεντίζεται ἤρχισε νὰ στενοχωρεῖται καὶ μετὰ τρόπον νὰ τῆς νεύη νὰ ἡσυχάσῃ. Ἄλλ' ἢ Ἔμμα οὔτε κἀν ἐπρόσχευεν εἰς τὴν μητέρα τῆς. Τὴν στιγμὴν μάλιστα, καθ' ἣν ὁ κ. Δούαλ ἔφερε τὴν πρόποσιν του, ἐπωφελήθη τῆς γενικῆς ζωηρότητος διὰ νὰ πῆ καὶ αὐτὴ χαμηλοφώνως εἰς ὑγείαν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν.

Ἄν γίνῃ πόλεμος, θὰ φύγετε; τὸν ἠρώτησε.

Βέβαια θὰ φύγω, εἶπεν ἐκεῖνος. Καὶ ἐσκέπτετο μέσα του. Νὰ ποῦ μ' ἔρριψεν ἡ τύχη, εἰς αὐτὴν τὴν γεροντοκόρην, τὴν ἀσημημοῦρα. Ἄν εἶχε τοῦλάχιστον χρήματα! Καὶ ἐνῶ ἡ σκέψις τοῦ πόσα ἔχει, τὸν ἀπησχύλει, τῆς ἔρριπτε βλέμματα θερμά, βλέμματα θαυμασμοῦ, βλέμματα περιέργου.

Ἡ κ. Μεμιδώφ πάλιν ἐσκέπτετο. Ποίος τάχα ἀπὸ ὅλους ἐδῶ ἤμποροῦσε νὰ πάρῃ τὴν Ἔμμα μου. Καὶ ἀφοῦ ἕνα, ἕνα τοὺς εἶδεν ὅλους καὶ ἐφάνετο ὡς νὰ ἐζύγιζε τὸ χρηματικὸν βάρος των καὶ τὰ κοινωνικὰ των ἀξιώματα, τελευταῖον τὸ βλέμμα τῆς ἔπεσεν ὀριστικῶς καὶ ἀποφασιστικῶς εἰς τὸν κ. Δούαλ.

Καλὲ, νὰ μὴ τὸ συλλογιθῶ, νὰ μὴ μοῦ περάσῃ ἀπὸ τὸν νοῦν, τόσες ἡμέρες τώρα ποῦ εἴμεθα ἐδῶ. Δὲν εἶναι νέος βέβαια, ἀλλὰ δικτηρεῖται πολὺ καλῶς, εἶναι ἄνθρωπος καθὼς πρέπει καὶ ἔχει τόσα πλούτη. Ἐπειτα καὶ ἡ Ἔμμα μου δὲν εἶναι πρώτης νεότητος. Καὶ ἡ κ. Μεμιδώφ μετὰ τὴν νέαν αὐτὴν ιδέαν, κατελήφθη ἀπὸ μίαν τόσον μεγάλην συγκίνησιν ὥστε ἔπαυσε καὶ νὰ τρώγῃ ἀκόμη. Ἔβλεπε τὴν Ἔμμαν μετὰ τρυφερότητα καὶ μετὰ στοργὴν μητέρας, ἡ ὁποία, τέλος πάντων βλέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εὐτυχία τοῦ παιδιοῦ τῆς, καὶ μαζὶ μετὰ αὐτὴν καὶ ἡ ἰδικὴ τῆς. Καὶ προσεπάθη, φέρουσα τὸ βλέμμα, ἀπὸ τῆς Ἔμμας εἰς τὸν κ. Δούαλ νὰ μεταδώσῃ ἔστω καὶ δι' ὑποβολῆς τὴν μυστικὴν σκέψιν τῆς καὶ εἰς ἐκεῖνην καὶ εἰς ἐκεῖνον, νὰ ἀφυπνίσῃ ἔξαρνα τῆς καρδιῆς καὶ τῶν δύο των εἰς ἕνα αἶσθημα τόσον μεγάλης ἀγάπης, ὥστε κάθε δυσκολία καὶ κάθε ἐμπόδιον νὰ ἐξαφανίζεται πρὸ αὐτοῦ. Καὶ ἔπειτα τί δυσκολίαι ἐσκέπτετο ἡ γραῖα κυρία. Ἡ κόρη τοῦ ὑπνδρεῦθη καὶ μετὰ τῆς ιδέας τῆς περὶ ἐλευθερίας, δὲν θὰ σκερθη βέβαια νὰ ἐμποδίσῃ τὸν πατέρα τῆς ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ, ὅ,τι θέλῃ. Ἄλλως τε καὶ ὁ Νίκος, ὁ ὁποῖος χαρίζει μετὰ τὴν γενναϊότητα τὰ δῶρα τοῦ πενθεροῦ του εἰς τοὺς πτωχοῦς τῆς γυναικὸς του, δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ ἐμποδίσῃ διὰ τὸ συμφέρον του ἕνα γάμον ποῦ θὰ μᾶς κάμῃ ὅλους μας τόσον εὐτυχημένους. Ἴσως μάλιστα καὶ θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐπιτύχωμεν. Καὶ ἐνῶ ἕως τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ κ. Μεμιδώφ δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ τὰς γενναϊότητας τοῦ ἐγγονοῦ τῆς εἰς κάθε χρηματικὸν ζήτημα, διὰ μίαν ὡς νὰ τῆς ἐγίνετο μίαν αἰφνιδίαν ἀποκάλυψιν, ὡς νὰ εἶχεν εἰσδύσει μέσα εἰς τὸν νοῦν τῆς ὅλον τὸ φῶς τῶν μεγάλων γενναϊότητων καὶ τῶν ἡρωικῶν ἀταπαρνήσεων, εὑρίσκει φυσικῶτατον ὁ ἐγγονός τῆς νὰ ἐγίνετο ὁ κυριώτερος μοχλός τοῦ μελετωμένου εἰς τὸν νοῦν τῆς συνδικεσίου.

Εἰς ἄλλο πάλιν σημεῖον τῆς τραπέζης δύο ὠραῖαι Ἀμερικανίδες περιηγήτριαι, μὴ ἐννοῦσαι οὔτε λέξιν γαλλικὰ, ἐξεκαρδίζοντο ἀπὸ τὰ γέλοια μετὰ τὴν μετάφρασιν τῶν προ-

ρήσεων, τὴν ὁποῖαν ἔκαμνον εἰς φρικτὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν εἰς νέος γάλλος, ἐκείρος τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς. Ἦτο ἔξυπνος, χαριτολόγος, ἀρετὰ εἰρων, ὅτε μετὰ τρόπον, ἐνῶ ἐφάνετο ἐκδηλῶν πολλὴν θαυμασμὸν διὰ τὴν ἱερέα καὶ ἱατρὸν κ. Λάιν καὶ διὰ τὰς ιδέας τῆς, ἀφ' ἑτέρου ἠρώτα μετὰ ἐπιτηδευμένην ἀφέλειαν, ἐὰν ὁ σύζυγός τῆς εἰς αὐτὴν ἐξωμολογεῖτο τὰς ἀμαρτίας του.

Αἱ δύο Ἀμερικανίδες, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχαν εἶδῃσιν περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἱερέων γυναικῶν, εὑρίσκατον πολὺ φυσικὸν οἱ ἱερεῖς σύζυγοι νὰ ἐκμυστηρεύωνται μεταξὺ των τὰς ἀμαρτίας των. Ἡ μία μάλιστα ἀπὸ τὰς δύο, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ γένουτος εἶχε δηλώσει εἰς τὴν ἄλλην ὅτι τὸ βράδυ ἐκεῖνο τὸ φλέρ τῆς θὰ ἦτο ὁ νεαρός Γάλλος ἀρχαιολόγος, δὲν ἐδίστασε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ: ὑποθέσατε ὅτι εἶμαι καὶ ἐγὼ ἱερεὺς καὶ ὅτι σὺς κάμνω ἄνδρα μου. Θὰ σὺς εἶναι εὐχαριστώτερον νὰ λέτε ὅλες σας τῆς τρέλλες εἰς ἕνα σχολαστικὸν καὶ ἀνιαρὸν κύριον, ὡς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ παπὰδες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦν καὶ πολλὰ πράγματα ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς πειρασμοὺς, ἢ νὰ τῆς λέτε εἰς ἐμέ, ἡ ὁποία θὰ εἶμαι γενναία καὶ θὰ εἰξεύρω νὰ ἐννοῶ καὶ νὰ συγχωρῶ.

Ὁ νέος ἀρχαιολόγος μετὰ τὴν ἀφελῆ καὶ ὀλίγον σκανδαλώδη αὐτὴν ἐρώτησιν τὰ ἔχασε. Ἰνῆγιος λατίνος δὲν ἤμποροῦσε νὰ φαντασθῇ, ὅτι μίαν κόρη ὡραία πρόεδαιεν εἰς τοιοῦτου εἶδους ὁμιλίαν, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τίποτε δι' αὐτὸν, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ τὸν φέρῃ εἰς στιγμιαίαν ἀμνησίαν. Βεβάζει θὰ τὴν εἶχε θέλξει θὰ τὴν εἶχε ξετρελάνει τὸ κάλλος του—δὲν ἦτο διόλου ὡραῖος, ἀλλ' ὡς συνήθως ἐπίστευε τὸ ἐναντίον—καὶ τὰ λόγια ἐκεῖνα ἦτο ἐν εἶδος εἰσαγωγῆς καὶ μυσῆσεως εἰς τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθηματὰ τῆς.

Καὶ ὁ πρὶν ἔξυπνος καὶ χαριτόλογος καὶ εὐχαρὶς συνμιλητῆς ἔγεινε διὰ μίαν ἄλλο, ἀποκλειστικῶς τὴν περιποιούμενος τὴν νεάνίδα καὶ κατατρῶγων αὐτὴν μετὰ βλέμματα ἐρωτευμένου. Ἡ κόρη ἀντελήφθη τί εἶχε συμβῆ ἐνόησε τὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας ἐπέπευσε εἰς τὸν κύριον αὐτὸν ἡ ἐρώτησίς τῆς καὶ εὑρίσκουσα ἀρετὰ διστακτικὴν τὴν νέαν τροπὴν τῶν πραγμάτων, ἤρχισε καὶ αὐτὴ νὰ ὑποκρίνεται ὅ,τι καὶ ὁ νέος Γάλλος. Ἡ ἄλλη, ἡ ὁποία εἶχε κοντὰ τῆς τὸν κ. Λάιν, τὸν ἐμύησε μετὰ ὀλίγα λόγια εἰς ὅτι εἶχε συμβῆ καὶ οἱ δύο των ἤρχισαν νὰ γελοῦν εἰς βάρος τοῦ νεαροῦ ἐρωτοτρόπου ζένου. Προσποιηθεῖτε ὅτι φλερτάρτε μαζὶ μου, διὰ νὰ σκανδαλίσωμεν περισσύτερον τὸν κύριον αὐτὸν, εἶπεν ἡ μὴ Δαίψη ἡ ὁποία ἦτο πτωχὴ κόρη καὶ ἐσυνώδευεν εἰς τὰ ταξείδια τῆς τὴν ἄλλην μίαν Lucie Δάου κόρην πλουσιωτάτου ἐπιχειρηματίου Ἀμερικανοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΔΙΚΝΟΝ

Δ'.

Τὸ ζήτημα τῶν ἀντικαταστατικῶν.

Τὸ φυσικὸν αὐτὸ καθήκον τοῦ νὰ τρέφῃ ἡ μήτηρ τὸ τέκνον τῆς, συχνὰ παραλείπεται ὑπ' αὐτῆς ἐνεκα τῶν κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ζωῆς. Κατὰ τὸν XVIII αἰῶνα, τὸ νὰ τρέφουσι αἱ ἴδιοι μητέρες τὰ τέκνα των ἐθεωρεῖτο ὄχι μόνον ἐνοχλητικὸν, ἀλλὰ καὶ γελοῖον.

Ἀθήνης κατὰ τὸν μέσον τοῦ αἰῶνος ἀπότομος μεταβολὴ

ἐπῆλθε. Διὰ τὴν μητέρα τώρα τὸ νὰ τρέφῃ τὸ παιδί τῆς ἦτο ὄχι μόνον καθήκον ἀλλὰ καὶ πράγμα ἐπιβεβλημένον ἀπὸ τὸν συρμόν. Αἱ νεαρὰι μητέρες εὐχαρίστως ἔκαμνον τώρα ὅ,τι εἶχον τόσον καιρὸν παραμελήσει. Αὐτὸ μαρτυροῦσι πολλὰ ἔργα συγχρόνου τέχνης. Καλλιτέχνη ὡς ὁ Baudain, Lawrence εἰσαγγέφθησαν πίνακες ὅπου ἡ μήτηρ παρουσιάζεται περιποιημένη τὸ ὄρακτον μωρό τῆς.

Ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ εἰς τὰ ἥθη ἦτο τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῶν λαμπρῶν συμβουλῶν, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ἕνας συγγραφεὺς: ἕνα βιβλίον, ὁ Αἰμῆλιος τοῦ J.J. Rousseau, ἐπέφερε τὴν τόσον σωτήριον αὐτὴν ἀλλαγὴν τῶν ἠθῶν. Ὁ Rousseau ἔγραψε μετὰ δριμύτητος ἐναντίον τῶν μητέρων, αἱ ὁποῖαι ἐζήτουν ν' ἀποφύγουν τὸ πρώτιστον τῶν καθηκόντων των.

Εἷς τινὰς περιστάσεις ὅταν ἡ μήτηρ ἐμποδίζεται νὰ θρέψῃ τὸ τέκνον τῆς τότε τὴν ἀντικαθιστᾷ ἡ τροφός. Ἄλλὰ τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν ἀντικαταστατικῶν ἔχει πολλὰ ἄτοπα, ἀπὸ αὐτὰ ἀρνούμεθα νὰ σημειώσωμεν ἕνα τὸ σοβαρώτερον. Ἡ διὰ μισθωτῆς τροφοῦ θρέψις τοῦ νεογενήτου, γράφει ὁ Δόκτωρ Marjau εἶνε συχνὰ ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ παιδιοῦ τῆς τροφοῦ. Ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία θέλει νὰ τοποθετηθῇ ὡς τροφός συχνὰ φέρει μεθ' ἑαυτῆς τὸ τέκνον τῆς τοῦ ὁποίου ἡ ὑγεία εἶναι τὸ καλλίτερον συστατικὸν τῆς. Ὅταν τοποθετηθῇ τὸ παιδί τῆς ἐπιστρέφει εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἄλλης γυναικὸς, ἡ ὁποία τὸ ἔχει ἐπάγγελμα νὰ ἐπαναφέρει εἰς τὸν τόπον τους τὰ παιδιὰ τῶν ὁποίων αἱ μητέρες ἐμισθώθησαν ὡς τροφάι. Τὰ ἐπαναφέρουν μετὰ ἀνοικτὰ βαγόνια τρίτης θέσεως καὶ βεβαίως τὸ μητρικὸν γάλα ἀντικαθιστᾷ τὸ biberon καὶ ἡ θνησιμότης εἰς αὐτὰ εἶνε πάρα πολὺ μεγάλη.

Ἄποικία μικροβίων. — Ὅλαι αἱ ἀσθενεῖαι ἐντὸς φιάλης.

Ἐνα σύστημα τεχνητῆς θρέψεως τοῦ μωροῦ εἶνε καὶ τὸ biberon: εἶνε τὸ χειρότερον σύστημα καὶ τὸ δυσκολότερον διὰ τὴν μητέρα καὶ τὸ πλέον κουραστικόν. Καὶ πρῶτον τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, εἶνε πλουσιώτατον εἰς λεύκαμα καὶ πτωχότατον εἰς ζάχαριν καὶ τὸ παιδίον τὸ χωνεύει πολὺ δυσκολώτερον ἀπὸ τὸ γάλα τῆς τροφοῦ. Καὶ τὸ χειρότερον ὅλον εἶνε ὅτι νοθεύεται ἀπὸ τοὺς πωλητάς, οἱ ὁποῖοι τοῦ βγάζουν τὸ βούτυρο, βάζουν νερὸ καὶ ἔπειτα διὰ νὰ τοῦ δώσουσι χρῶμα καὶ πυκνότητα, προσθέτουν ζουμι ἀπὸ κάρωτα ζελατίνια, ἄσπρα αὐγῶν, μυκλὰ λυομένα, ζουμι ἀπὸ πίτουρα καὶ ἄλλα.

Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε ἀκόμη τὸ σπουδαιότερον τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος μετακομιζόμενον ἀπὸ ἀγγεῖον εἰς ἀγγεῖον καὶ ἀπὸ φιάλης εἰς φιάλην ἐνίοτε ὄχι πολὺ καθαρὰς γεμίζει μικροβία. Οὕτω εἰς γάλα, τὸ ὁποῖον ἀρμεξάν εἰς τὰς ἔξη τὸ πρῶτ ὁ κ. Miguel εὑρε μετὰ δύο ὥρας 9000 μικροβία εἰς ἑκατοστάμετρον κύβου. Μετὰ ἑπτὰ ὥρας 60.000 μετὰ δέκα πέντε 100 χιλ εἰς θερμοκρασίαν 15 βαθμῶν καὶ 72 ἑκατοστ. εἰς θερμοκρασίαν 23 βαθμῶν, διότι ὅσον περισσύτερον ὑψύται ἡ θερμοκρασία τόσον αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν μικροβίων. Μεταξὺ αὐτῶν τινὰ ἔχουν τὴν ιδιότητά ν' ἀποσυνθέτουν τὸ γάλα καὶ σχηματίζουσι δυνατὰ δηλητήρια καὶ τοξίνας, αἱ

ὁποῖαι γίνονται αἰτία πολλῶν ἀσθενειῶν εἰς τὰ παιδιὰ καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη αἰτία τῶν τόσων θανάτων εἰς τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα ἀνατρέφονται μετὰ τὸ biberon.

Ἐκτὸς αὐτῶν τῶν μικροβίων τὰ ὁποῖα εἶνε τόσον ἐπικίνδυνα, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται παθογενῆ, διότι δύνανται νὰ προξενήσουσι ἀσθενεῖαν παθολογικὴν, καθὼς φθίσιν, τυφοειδῆ πυρετόν, δυσπεψίαν κ. λ.

Ὁ ἱατρὸς Rzonardel ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ἐνὸς μοναστηρίου ὅπου πέντε ἐσωτερικὰ μαθήτρια ἀπὸ δεκατεσσάρων ἕως δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἀπέθανον ἀπὸ φθίσιν, διότι τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον τοὺς ἔδιδαν προήρχετο ἀπὸ ἀγελάδα φθισικὴν. Ἐπίσης ἡ χολέρα, ὁ τυφοειδῆς πυρετός, ἡ ἱλαρά, ἡ σκαρλατίνικα, δύνανται νὰ μεταδοθῶν διὰ τῶν ἀγελάδων. Εἰς 700 ἀριθμοῦνται οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔπαθαν διφθερίτην εἰς τὴν Ἀγγλίαν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου. Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον αὐτὸν πρέπει τὸ γάλα ν' ἀποστειροῦται εἰς θερμοκρασίαν 100 βαθμῶν τοῦλάχιστον καὶ νὰ πλένεται τὸ biberon μετὰ πολὺ μεγάλης προσοχῆς. Τὸ σύστημα Joxhlet ὅπου δύναται τις νὰ βράσῃ τὸ γάλα μετὰ εἰς πολλὰ biberons δίδει μεγάλην εὐκολίαν. Πάντοτε ὅμως ἡ μέθοδος αὕτη τῆς θρέψεως τῶν νεογενήτων δὲν εἶνε ἀκίνδυνος.

Ν' ἀκολουθῶμεν τὴν φύσιν εἶνε ὁ νόμος αὐτός, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπιβάλεται. Νὰ δίδωμεν εἰς τὸ παιδί τὸ μητρικὸν γάλα, νὰ τὸ ἀφίνωμεν ν' ἀναπτύσσει ἐλευθέρως, ν' ἀναπνέῃ καὶ ἀθαρὸν ἀέρα καὶ νὰ ἔχη φῶς, ἴδου τὸ μεγάλο μυστήριον. Μακριὰ ἀπὸ τοῦ νὰ θέλωμεν νὰ διορθώσωμεν τὸ ἔργον τῆς φύσεως, ὁ ἱατρὸς εἰς τὴν περιστάσιν αὐτὴν πρέπει νὰ ἐπιβλέπῃ ὅπως τὸ ἔργον τῆς φύσεως ἐκτελεῖται χωρὶς ἐνόχλησιν.

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

Γ'.

Βασίλισσα καὶ μήτηρ τοῦ λαοῦ τῆς.

Ὁ πολιτικὸς ὀργανισμὸς τῆς κυψέλης δὲν εἶνε ὀλιγότερον ἀξιοθαύμαστος ἀπὸ τὸν ὑλικὸν ὀργανισμόν. Πρῶτον ὁ λαός: Πρῶτον καὶ πηνήντα χιλιάδες ἐργάτιδες, ἀκόραιοι πάντοτε αἱ ὁποῖαι κατασκευάζουσι τὸ κηρίον καὶ τὸ μέλι καὶ περιποιῶνται τὰ μικρά, χωρὶς ποτε νὰ γνωρίσουν αἱ ἴδιοι τὴν μητρότητα, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶνε πολὺ μικρά. Γρήγορα κίονται ἀπὸ τὸν πυρετὸν τῆς ἐργασίας ὁ ὁποῖος τὰς κυριεύει ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησιν των, ἡ ζωὴ των δὲν διαρκεῖ περισσύτερον ἀπὸ πέντε ἕως ἑξ ἑβδομάδας. Δὲν ἔχουν τίποτε ἄλλην σκέψιν εἰς τὴν μικρὰν κεφαλήν των ἀπὸ τὸ κοινὸν καλὸν καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ γένους.

Ἐπειτα ἀπὸ ἕνα ἀριστοκρατικὸν πληθυσμὸν ἀπὸ ἐξακοσίους ἢ ἑπτακοσίους ἀρσενικοὺς πολὺ περισσύτερον μεγάλου περιπέεις ἀπὸ τὰς ταπεινὰς ἐργάτιδας καὶ μετὰ πλουσιώτερα χρώματα. Ἐχουν, λέγει ὁ Maeterlinck, περικεφαλαίαν καμωμένην ἀπὸ μεγάλας μαύρας πέτρας, δύο ὑψηλὰ λοφία ζωροῦ χρώματος, ἕνα θώρακα βελοῦδιον, καὶ μανδύαν σκληρόν. Εἶνε οἱ ἀχρηστοὶ τοῦ Κράτους. Ποτε δὲν ἐργάζονται, δὲν ἔχουν κανὲν ἀπὸ τὰ συστατικὰ διὰ τῶν ὁποίων ἐργάζεται ἡ ἐργάτις, οὔτε τὸ ἐπικίνδυνον κέντρον τῆς.

ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Τὸ φεγγάρι ἔχτισε πάνου στὸ κῦμα ἀπόψε,
 "Ἐνα μεγάλο παλάτι ἀσημένιο τὸ ὅποιο λάμπει καὶ τρέμει.
 "Ἐχει πύργους φυλτισένιους καὶ κάτασπρους, καὶ σὲ καθέναν
 "Ἀπ' αὐτοὺς βρῖσκεται ἐν ὄνειρο μου ποῦ περιπλανιέται στὸ
 παλάτι τοῦ φεγγαριοῦ
 "Ἐχει μπαλκόνια φωτεινὰ κρεμασμένα γὰπλάγια τοῦ πύργου
 Καὶ κάτασπρες σκάλες ὅπου κλαίνε ἢ ἀγάπες μου.
 "Ἄν θέλῃς νὰ περάσῃ τὸ κῦμα, τὸ κουπί σου
 "Ἄς ἀποφύγῃ τὸ παλάτι τοῦ φεγγαριοῦ, ὦ γλυκεῖα ψυχή.
 Σὺ τῆς ὁποίας ἡ καλοσύνη περνάει ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν τύχη μου
 Σὰν ἓνα κρυφὸ φίλημα, ἀπὸ μιὰ πεθαμένη ἀγάπη.
 Μὴν ἀγγίξῃς τ' ὄνειρό μου μὲ τὸ μαῦρο κουπί σου.
 Τὸ φτωχὸ μου ὄνειρο ποῦ περιπλέκεται, στοὺς φυλτισένιους
 πύργους
 Μὴν σπάζῃς, πιστέψέ με, μὲ τὰ βαρεῖα κουπιά σου
 Τὶς κάτασπρες σκάλες ὅπου κλαίνε ἢ ἀγάπες μου
 "Ἄλλὰ πέρασε θυμαζόντας τὴν φωτεινὴ γραμμὴ
 Ποῦ θὰ βροῖσῃ ἤσυχα, ἤσυχα μὲ τὴν αὐγή.
 ("Ἀπὸ τὴν Ane Seraine τῆς Héléne Vacaresco)

Λ Λ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Ζητούμεν συγγνώμην ἀπὸ τὰ κ. κ. ἀνεγνωστές μας διὰ τὴν ἀταξίαν τῆς κυκλοφορίας τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν κατὰ τὸ τελευταῖον τριακονταήμερον. Ἀσθένεια σοβαρὰ ἀγαπητῆς ἀδελφῆς καὶ συνεγάτιδος ἐπέφερε τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην.

Δκ Α. Σ. Ἀεζίνδρειαν. Μυρίας συγγνώμης διὰ τὴν βραδείαν ἀπάντησιν καὶ ἄπειρον καὶ θερμὴν εὐγνωμοσύνην διὰ συμπαθείας καὶ καλοῦς λόγους. Ἐὰ εἶμαι εὐτυχῆς, ἐὰν λάβω μακρὰν ἐπιστολήν σας. Φύλλον σας στέλλεται τακτικῶς, οὐχ ἥττον ἀποστέλλονται καθυστερήσαντα. —Κων Κλ. Στ. Πάτρας. Ἡ ἄνω εἰς τὰ ἐπέφερε φυσικὰ καὶ τὴν ἀταξίαν αὐτῆς. —Κων Θ. Γ. Βέρνακ. 6 ἀντίτυπα χειραφετημένης καὶ 4 Μιγρίσσης στέλλονται ἀργὰ, ἕνεκα τῆς ἄνω αἰτίας. —Δκ Ε. Θ. Κέρκυραν. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 100 ἐλήφθη. Θεσμὴν εὐγνωμοσύνην δι' εὐγενῆ φροντίδα. Φύλλα στέλλονται. —Κων Σ. Δ. Μπ. Πύργον. Δρ. 10 ἐλήφθησαν. Εὐχριστίας. —Δκ Ε. Τρ. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 25 ἐλήφθη. Εὐχαριστίας. Ἐθῦς ὡς ἐξετάσω λ)σμοὺς, σὰς γράφω. 5 ἀντίτυπα χειραφετημένης ἀποστέλλονται. —Κων Τ. Γσ. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθη. Θεσμὴς εὐχαριστίας. —Κων Μ. Η. Γαλαξείδιον. Ἐλήφθη. Εὐχαριστώ, ὡς καὶ δι' εὐγενεῖς εὐχὰς σας. —Κων Μ. Κ. Ἐνταῦθα. ἕνεκα τῆς καταστάσεως τῆς ἀδελφῆς τὴν σημερινὴν εὐχὴν εἶδον μόνον σήμερον. —Κων Ν. Δ. Ν. Βάλον. Μόνον σήμερον θὰ λάβετε ζητούμενα. Συγγνώμην. —Κων Δ. Μ. Θύραν. Δρ. 15 ἐλήφθησαν. Θεσμὴς εὐχαριστίας. —Κων Μ. Μ. Πύργον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Θεσμὴς εὐχριστίας. —Κων Σ. Θ. Α. Ὀδησσόν. Ἐστάλησαν. —Κων Ἀσπ. Θ. Στυλίδι. Ἐὰ σταλῆ ζητούμενη ἀπόδειξις. —Κων Εἰ. Σα. Μάλταν. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 26 ἐλήφθη. Θεσμὴς εὐχαριστίας. —Κων Α, Φ. Βέρναν. Πολλὴν εὐγνωμοσύνην. —Κων Γ. Φ. Βέρναν. Ἐθέρδουνε ἢ ἀποστολὴ δὲ τὸν ἄνω ἀναφερόμενον λόγον. —Κων Ν. Γ. Κέαν. Δρ. 10 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστίας. Ζητούμενον ἀπεστάλη. Σύζυγον Ἡπειρώτου. Δὲν σὰς ἀπήντησα ἔνωριτερον διότι μόνον σήμερον εἶδον ἐπιστολήν σας. Οὐχ ἥττον ἐγκαίρως ἐπεδόθη παρὰ τοῦ γραφείου μου ἢ πρὸς τὴν πτωχὴν κόρην τῆς ὁδοῦ Λέκκα ἐπιστολή σας. Τὴν εἴρε κληίρη. Ἡ ἀτυχῆς εἶναι ὀριστικῶς καταδικασμένη. Ἐννοεῖτε πόσον ἐπίκαιρος ἦτο ἡ γενναία συνδρομὴ σας. Γράφω ἐκτενέστερον, ἔθῦς ὡς βελτιωθῆ ἡ κατάστασις τῆς ἀδελφῆς μου. —Δκ Ε. Π. Κέρκυραν. Ἐκὰν ὁπῆρχον ἀλλοῦ σώματα 13ου ἔτους θὰ ἡγόραζα καὶ ἐγώ, ἢ ὅποια μόνον ἐν ἔχω διὰ τὴν βιβλιοθήκην μου. Συνδρομὴ σας ἀνεβώθη. Ἀπόδειξις ἀποστέλλεται. —Κων Κλ. Βρ. Ἐνταῦθα. Εὐχαριστώ διὰ συγχαρητήρια. Αου Χ. Βουκουρέστιον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. —Δκ Αἰ Δ. Περαιὰ. Δὲν ὁπῆρχε λόγος εὐχαριστιῶν. Σὰς ἐπεθύμησα πολὺ. Ἀλλὰ τὴν ἄνω προσαρῶντα ἡμερῶν ὦ μακρὰν τοῦ κόσμου ἐν διηκεῖ ἀγωνία. Διὰ τοῦτο ἡ σωπὴ μου εἰς τὸ καλὸν γραμματάκι σας. —Δκ Εὐ. Φ. Χίον. Συνδρομὴ μετὰ καλῆς ἐπιστολῆς σας ἐλήφθη. Εἶχε συμβῆ λάθος. Συγγνώμην καὶ πολλὴν εὐγνωμοσύνην δι' εὐγενῆ φροντίδα. —Κων Στ. Η. Σ. Κωνσταντιζαν. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 48 ἐλήφθη. Θεσμὴς εὐχαριστίας. Ἀπόδειξις ἀποστέλλεται.

λεται. Κων Ε. Κρ. Σπάρτην. Καλὴ ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 10 ἐλήφθη. Πολλὴν, πολλὴν εὐγνωμοσύνην δι' εὐγενῆ φροντίδα. Ἄν σεις ἀπογοητεύεσθε τί θέλετε νὰ εἶπω ἐγώ, ἢ ὅποια παλαιὸν καθ' ἡμέραν. Τὰ φύλλα τὰ ὅποια ζητῆ ἢ κ. Κ. δὲν στέλλονται, διότι δὲν υπάρχουν, ὡς ἔγραψα καὶ ἄλλοτε. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι φύλλα προ δεκαετίας. Ἄφριλε νὰ τὴν ζητήσῃ τότε. Μὴ πληρόνους καθυστερούμενα ἐπὶ τῆ προφίσει αὐτῆ φαίνεται μάλλον κακῆς πίστεως.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ « Συλλόγου πρὸς διὰδοσιν ὠφελίμων βιβλίων » καὶ τὸ Β' μέρος τοῦ Ἐθνικοῦ πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σ. Π. Λοβέρδου.

Τὸ μέρος τοῦτο περιλαμβάνει τὴν Βιομηχανίαν, τὴν συγκοινωνίαν, τὴν Ναυτιλίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον καὶ ἀποτελεῖται ἐξ 100 περίπου σελίδων. Παρέχει δὲ εἰς τὸν ἀναγνώστην ὁμοῦ μετὰ τοῦ προεκδοθέντος πρώτου μέρους γενικὴν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν πλήρη εἰκόνα τῆς γεωργικῆς, βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς Ἑλλάδος.

Τὸ βιβλίον πωλεῖται λεπτὰ 40 εἰς τὸ καταστημα τοῦ Συλλόγου (42 ὁδ. Ἀκαδημίας) καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Τὸν προσεχῆ μῆνα ἐκδίδεται ὁ « Μέγας Ἀλέξανδρος » ὑπὸ Γ. Σωτηριάδου καὶ κατόπιν « Τὸ Δένδρον » ὑπὸ Δ. Γρηγοριάδου καὶ « Ἱστορία ἐνὸς πλουσίου » ὑπὸ Α. Σ. Μάτεσι.

Διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα παρὰ τὸν ἀρ. 10 πάσχουσιν κόρην ἐστράλησαν :

Παρὰ συζύγου Ἡπειρώτου ἐκ Νίσσης	φρ. χρ.	50
« κ. Πασιπάτη	δρ.	22
« « Στοῦς ἐλευθέρων τεκτόνων	»	25
« « Ἀνωνύμου κυρίας	»	10
« « κ. Εὐανθίας Ἐμπεδοκλέους	»	5
« « κ. Παππᾶ	»	5

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΙΕΙΟΝ Σ. Δ. ΤΣΑΜΗΣ

Υποδηματοποιῦ ἀπάσης τῆς Β. Οἰκογενείας, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκιπισσοῦς Σοφίας καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου.

Βραβευμένου διὰ τῶν πρώτων βραβείων ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει καὶ ἐν τῇ τῶν Χανίων, τιμωμένου ὑφ' ἀπάσης τῆς ἐκλεκτῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας ἠτις προμηθεύεται παρ' αὐτοῦ τὰ ἀπαραιμίλου κομψότητος ὑποδήματα τῆς, τὰ τῆς ἐφετινῆς ὄμως ἑαρινῆς περιόδου θὰ ἦναι τὰ ἀριστα καθόσον θὰ κατασκευάζωνται εἰς κομψοτάτατος φόρμας προσφάτως κομισθεῖας ἐκ Παρισίων, διὰ δερμάτων πρώτης μὲν ποιότητος ἀλλὰ καὶ εἰς ἀναρθητέους χρωματισμοῦς.

ΜΕΤΑΞΕΩΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ.

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἰ ὑφάντριαί μας μεταξωτῶν ὑφασμάτων, ἀναδεικνύονται καὶ κáμουν τὸν δρόμον των εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ ἀνοίγουν εὐρυτερον τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς γυναικείας βιομηχανίας ὁ ὅποιος χρονολογεῖται ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.

Νέον τὼρα ἐργοστάσιον ἰδρύθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀρ. 15 ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑφαντριῶν, ἢ ὅποια εἰς τὴν δεξιότητα καὶ τὴν τέχνην εἶναι ἐφαμίλλος μὲ τὰ ἀρίστα εἰς τὸ εἶδος αὐτό. Εἶνε ἡ κ. Μαρία Δραμακτινοῦ, τεχνίτρια ἀρίστη καὶ εἰς τὰ ἀρχαιοειδῆ καὶ εἰς τὰ φουλάρια καὶ εἰς τὰ πυκνὰ μεταξωτὰ καὶ εἰς τὰς χρυσᾶς ἐσάρπικας καὶ εἰς τὰ μαντυλάκια, τέλος εἰς ὅλα τὰ εἶδη διὰ τῶν ὁποίων στολίζεται τὸ γυναικεῖον κάλλος καὶ ἀναδεικνύεται ἡ νεότης ὡραία καὶ σφριγηλὴ καὶ ἡ ὥριμος ἡλικία ἀνακτᾶ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἀνθηρότητα.